איוב Job

1 א

1 א איש היה בארץ-עוץ איוב שמו והיה האיש ההוא
תם וישר וירא אלהים וסר מרע:
2 ב ויולדו לו שבעה בנים ושלוש בנות:
3 ג ויהי מקנהו שבעת אלפי-צאן ושלשת אלפי
גמלים וחמש מאות צמד-בקר וחמש מאות אתונות
ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול
מכל-בני-קדם:
4 ד והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו
וקראו לשלשת אחיתיהם לאכל ולשתות עמהם:
5 ה ויהי כי הקיפו ימי המשתה וישלח איוב
ויקדשם והשכים בבקר והעלה עלות מספר כלם
כי אמר איוב אולי חטאו בני וברכו אלהים
בלבבם ככה יעשה איוב כל-הימים:
6 ו ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב
על-יהוה ויבוא גם-השטן בתוכם:
7 ז ויאמר יהוה אל-השטן מאין תבא ויען השטן
את-יהוה ויאמר משוט בארץ ומהתהלך בה:
8 ח ויאמר יהוה אל-השטן השמת לבך על-עבדי איוב
כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים
וסר מרע:
9 ט ויען השטן את-יהוה ויאמר החנם ירא איוב
אלהים:
10 י הלא-את שכת בעדו ובעד-ביתו ובעד כל-אשר-לו
מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנהו פרץ בארץ:
11 יא ואולם שלח-נא ידך וגע בכל-אשר-לו אם-לא
על-פניך יברכך:
12 יב ויאמר יהוה אל-השטן הנה כל-אשר-לו בידך רק
אליו אל-תשלח ידך ויצא השטן מעם פני יהוה:
13 יג

ויהי היום ובניו ובנתיו אכלים ושתים יין
בבית אחיהם הבכור:
14 יד ומלאך בא אל-איוב ויאמר הבקר היו חרשות
והאתנות רעות על-ידיהם:
15 טו ותפל שבא ותקחם ואת-הנערים הכו לפי-חרב
ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך:
16 טז עוד זה מדבר וזה בא ויאמר אש אלהים נפלה
מן-השמים ותבער בצאן ובנערים ותאכלם
ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך:
17 יז עוד זה מדבר וזה בא ויאמר כשדים שמו שלשה
ראשים ויפשטו על-הגמלים ויקחום ואת-הנערים
הכו לפי-חרב ואמלטה רק-אני לבדי להגיד לך:
18 יח עד זה מדבר וזה בא ויאמר בניך ובנותיך
אכלים ושתים יין בבית אחיהם הבכור:
19 יט והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר ויגע בארבע
פנות הבית ויפל על-הנערים וימותו ואמלטה
רק-אני לבדי להגיד לך:
20 כ ויקם איוב ויקרע את-מעלו ויגז את-ראשו
ויפל ארצה וישתחו:
21 כא ויאמר ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה
יהוה נתן ויהוה לקח יהי שם יהוה מברך:
22 כב בכל-זאת לא-חטא איוב ולא-נתן תפלה לאלהים:

2 ב

1 א ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב
על-יהוה ויבוא גם-השטן בתכם להתיצב
על-יהוה:
2 ב ויאמר יהוה אל-השטן אי מזה תבא ויען השטן
את-יהוה ויאמר משט בארץ ומהתהלך בה:
3 ג ויאמר יהוה אל-השטן השמת לבך אל-עבדי איוב
כי אין כמהו בארץ איש תם וישר ירא אלהים
וסר מרע ועדנו מחזיק בתמתו ותסיתני בו
לבלעו חנם:

4 ד ויען השטן את-יהוה ויאמר עור בעד-עור וכל
אשר לאיש יתן בעד נפשו:
5 ה אולם שלח-נא ידך וגע אל-עצמו ואל-בשרו
אם-לא אל-פניך יברכך:
6 ו ויאמר יהוה אל-השטן הנו בידך אך את-נפשו
שמר:
7 ז ויצא השטן מאת פני יהוה ויך את-איוב בשחין
רע מכף רגלו עד קדקדו:
8 ח ויקח-לו חרש להתגרד בו והוא ישב
בתוך-האפר:
9 ט ותאמר לו אשתו עדך מחזיק בתמתך ברך אלהים
ומת:
10 י ויאמר אליה כדבר אחת הנבלות תדברי גם
את-הטוב נקבל מאת האלהים ואת-הרע לא נקבל
בכל-זאת לא-חטא איוב בשפתיו:
11 יא וישמעו שלשת רעי איוב את כל-הרעה הזאת
הבאה עליו ויבאו איש ממקמו אליפז התימני
ובלדד השוחי וצופר הנעמתי ויועדו יחדו
לבוא לנוד-לו ולנחמו:
12 יב וישאו את-עיניהם מרחוק ולא הכירהו וישאו
קולם ויבכו ויקרעו איש מעלו ויזרקו עפר
על-ראשיהם השמימה:
13 יג וישבו אתו לארץ שבעת ימים ושבעת לילות
ואין-דבר אליו דבר כי ראו כי-גדל הכאב
מאד:

3 ג

1 א אחרי-כן פתח איוב את-פיהו ויקלל את-יומו:
2 ב ויען איוב ויאמר:
3 ג יאבד יום אולד בו והלילה אמר הרה גבר:
4 ד היום ההוא יהי חשך אל-ידרשהו אלוה ממעל
ואל-תופע עליו נהרה:
5 ה יגאלהו חשך וצלמות תשכן-עליו עננה יבעתהו

כמרירי יום:

6 ו הלילה ההוא יקחהו אפל אל-יחד בימי שנה במספר ירחים אל-יבא:

7 ז הנה הלילה ההוא יהי גלמוד אל-תבא רננה בו:

8 ח יקבהו אררי-יום העתידים ערר לויתן:

9 ט יחשכו כוכבי נשפו יקו-לאור ואין ואל-יראה בעפעפי-שחר:

10 י כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני:

11 יא למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע:

12 יב מדוע קדמוני ברכים ומה-שדים כי אינק:

13 יג כי-עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי:

14 יד עם-מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו:

15 טו או עם-שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף:

16 טז או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא-ראו אור:

17 יז שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח:

18 יח יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש:

19 יט קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו:

20 כ למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש:

21 כא המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים:

22 כב השמחים אלי-גיל ישישו כי ימצאו-קבר:

23 כג לגבר אשר-דרכו נסתרה ויסך אלוה בעדו:

24 כד כי-לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי:

25 כה כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתי יבא לי:

26 כו לא שלותי ולא שקטתי ולא-נחתי ויבא רגז:

4 ד

1 א ויען אליפז התימני ויאמר:

2 ב הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל:

3 ג הנה יסרת רבים וידים רפות תחזק:

4 ד כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ:

5 ה כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל:

6 ו הלא יראתך כסלתך תקותך ותם דרכיך:

7 ז זכר-נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו:

8 ח כאשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו:
9 ט מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו:
10 י שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו:
11 יא ליש אבד מבלי-טרף ובני לביא יתפרדו:
12 יב ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו:
13 יג בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על-אנשים:
14 יד פחד קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד:
15 טו ורוח על-פני יחלף תסמר שערת בשרי:
16 טז יעמד ולא-אכיר מראהו תמונה לנגד עיני דממה וקול אשמע:
17 יז האנוש מאלוה יצדק אם מעשהו יטהר-גבר:
18 יח הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה:
19 יט אף שכני בתי-חמר אשר-בעפר יסודם ידכאום לפני-עש:
20 כ מבקר לערב יכתו מבלי משים לנצח יאבדו:
21 כא הלא-נסע יתרם בם ימותו ולא בחכמה:

5 ה

1 א קרא-נא היש עונך ואל-מי מקדשים תפנה:
2 ב כי-לאויל יהרג-כעש ופתה תמית קנאה:
3 ג אני-ראיתי אויל משריש ואקוב נוהו פתאם:
4 ד ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל:
5 ה אשר קצירו רעב יאכל ואל-מצנים יקחהו ושאף צמים חילם:
6 ו כי לא-יצא מעפר און ומאדמה לא-יצמח עמל:
7 ז כי-אדם לעמל יולד ובני-רשף יגביהו עוף:
8 ח אולם אני אדרש אל-אל ואל-אלהים אשים דברתי:
9 ט עשה גדלות ואין חקר נפלאות עד-אין מספר:
10 י הנתן מטר על-פני-ארץ ושלח מים על-פני חוצות:
11 יא לשום שפלים למרום וקדרים שגבו ישע:
12 יב מפר מחשבות ערומים ולא-תעשינה ידיהם

תושיה:
13 יג לכד חכמים בערמם ועצת נפתלים נמהרה:
14 יד יומם יפגשו-חשך וכלילה ימששו בצהרים:
15 טו וישע מחרב מפיהם ומיד חזק אביון:
16 טז ותהי לדל תקוה ועלתה קפצה פיה:
17 יז הנה אשרי אנוש יוכחנו אלוה ומוסר שדי אל-תמאס:
18 יח כי הוא יכאיב ויחבש ימחץ וידו תרפינה:
19 יט בשש צרות יצילך ובשבע לא-יגע בך רע:
20 כ ברעב פדך ממות ובמלחמה מידי חרב:
21 כא בשוט לשון תחבא ולא-תירא משד כי יבוא:
22 כב לשד ולכפן תשחק ומחית הארץ אל-תירא:
23 כג כי עם-אבני השדה בריתך וחית השדה השלמה-לך:
24 כד וידעת כי-שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא:
25 כה וידעת כי-רב זרעך וצאצאיך כעשב הארץ:
26 כו תבוא בכלח אלי-קבר כעלות גדיש בעתו:
27 כז הנה-זאת חקרנוה כן-היא שמענה ואתה דע-לך:

6 ו

1 א ויען איוב ויאמר:
2 ב לו שקול ישקל כעשי והיתי במאזנים ישאו-יחד:
3 ג כי-עתה מחול ימים יכבד על-כן דברי לעו:
4 ד כי חצי שדי עמדי אשר חמתם שתה רוחי בעותי אלוה יערכוני:
5 ה הינהק-פרא עלי-דשא אם יגעה-שור על-בלילו:
6 ו היאכל תפל מבלי-מלח אם-יש-טעם בריר חלמות:
7 ז מאנה לנגוע נפשי המה כדוי לחמי:
8 ח מי-יתן תבוא שאלתי ותקותי יתן אלוה:
9 ט ויאל אלוה וידכאני יתר ידו ויבצעני:
10 י ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמול כי-לא כחדתי אמרי קדוש:

11 יא מה-כחי כי-איחל ומה-קצי כי-אאריך נפשי:
12 יב אם-כח אבנים כחי אם-בשרי נחוש:
13 יג האם אין עזרתי בי ותשיה נדחה ממני:
14 יד למס מרעהו חסד ויראת שדי יעזוב:
15 טו אחי בגדו כמו-נחל כאפיק נחלים יעברו:
16 טז הקדרים מני-קרח עלימו יתעלם-שלג:
17 יז בעת יזרבו נצמתו בחמו נדעכו ממקומם:
18 יח ילפתו ארחות דרכם יעלו בתהו ויאבדו:
19 יט הביטו ארחות תמא הליכת שבא קוו-למו:
20 כ בשו כי-בטח באו עדיה ויחפרו:
21 כא כי-עתה הייתם לא תראו חתת ותיראו:
22 כב הכי-אמרתי הבו לי ומכחכם שחדו בעדי:
23 כג ומלטוני מיד-צר ומיד עריצים תפדוני:
24 כד הורוני ואני אחריש ומה-שגיתי הבינו לי:
25 כה מה-נמרצו אמרי-ישר ומה-יוכיח הוכח מכם:
26 כו הלהוכח מלים תחשבו ולרוח אמרי נאש:
27 כז אף-על-יתום תפילו ותכרו על-ריעכם:
28 כח ועתה הואילו פנו-בי ועל-פניכם אם-אכזב:
29 כט שבו-נא אל-תהי עולה ושבי עוד צדקי-בה:
30 ל היש-בלשוני עולה אם-חכי לא-יבין הוות:

7 ז

1 א הלא-צבא לאנוש על-ארץ וכימי שכיר ימיו:
2 ב כעבד ישאף-צל וכשכיר יקוה פעלו:
3 ג כן הנחלתי לי ירחי-שוא ולילות עמל מנו-לי:
4 ד אם-שכבתי ואמרתי מתי אקום ומדד-ערב ושבעתי נדדים עדי-נשף:
5 ה לבש בשרי רמה וגיש עפר עורי רגע וימאס:
6 ו ימי קלו מני-ארג ויכלו באפס תקוה:
7 ז זכר כי-רוח חיי לא-תשוב עיני לראות טוב:
8 ח לא-תשורני עין ראי עיניך בי ואינני:
9 ט כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה:
10 י לא-ישוב עוד לביתו ולא-יכירנו עוד מקמו:

11 יא גם-אני לא אחשך פי אדברה בצר רוחי אשיחה
במר נפשי:
12 יב הים-אני אם-תנין כי-תשים עלי משמר:
13 יג כי-אמרתי תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי:
14 יד וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני:
15 טו ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי:
16 טז מאסתי לא-לעלם אחיה חדל ממני כי-הבל ימי:
17 יז מה-אנוש כי תגדלנו וכי-תשית אליו לבך:
18 יח ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו:
19 יט כמה לא-תשעה ממני לא-תרפני עד-בלעי רקי:
20 כ חטאתי מה אפעל לך נצר האדם למה שמתני
למפגע לך ואהיה עלי למשא:
21 כא ומה לא-תשא פשעי ותעביר את-עוני כי-עתה
לעפר אשכב ושחרתני ואינני:

8 ח

1 א ויען בלדד השוחי ויאמר:
2 ב עד-אן תמלל-אלה ורוח כביר אמרי-פיך:
3 ג האל יעות משפט ואם-שדי יעות-צדק:
4 ד אם-בניך חטאו-לו וישלחם ביד-פשעם:
5 ה אם-אתה תשחר אל-אל ואל-שדי תתחנן:
6 ו אם-זך וישר אתה כי-עתה יעיר עליך ושלם נות
צדקך:
7 ז והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד:
8 ח כי-שאל-נא לדר רישון וכונן לחקר אבותם:
9 ט כי-תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו
עלי-ארץ:
10 י הלא-הם יורוך יאמרו לך ומלבם יוצאו מלים:
11 יא היגאה-גמא בלא בצה ישגה-אחו בלי-מים:
12 יב עדנו באבו לא יקטף ולפני כל-חציר ייבש:
13 יג כן ארחות כל-שכחי אל ותקות חנף תאבד:
14 יד אשר-יקוט כסלו ובית עכביש מבטחו:
15 טו ישען על-ביתו ולא יעמד יחזיק בו ולא יקום:

16 טז רטב הוא לפני-שמש ועל גנתו ינקתו תצא:
17 יז על-גל שרשיו יסבכו בית אבנים יחזה:
18 יח אם-יבלענו ממקומו וכחש בו לא ראיתיך:
19 יט הן-הוא משוש דרכו ומעפר אחר יצמחו:
20 כ הן-אל לא ימאס-תם ולא-יחזיק ביד-מרעים:
21 כא עד-ימלה שחוק פיך ושפתיך תרועה:
22 כב שנאיך ילבשו-בשת ואהל רשעים איננו:

9 ט

1 א ויען איוב ויאמר:
2 ב אמנם ידעתי כי-כן ומה-יצדק אנוש עם-אל:
3 ג אם-יחפץ לריב עמו לא-יעננו אחת מני-אלף:
4 ד חכם לבב ואמיץ כח מי-הקשה אליו וישלם:
5 ה המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפכם באפו:
6 ו המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון:
7 ז האמר לחרס ולא יזרח ובעד כוכבים יחתם:
8 ח נטה שמים לבדו ודורך על-במתי ים:
9 ט עשה-עש כסיל וכימה וחדרי תמן:
10 י עשה גדלות עד-אין חקר ונפלאות עד-אין מספר:
11 יא הן יעבר עלי ולא אראה ויחלף ולא-אבין לו:
12 יב הן יחתף מי ישיבנו מי-יאמר אליו מה-תעשה:
13 יג אלוה לא-ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב:
14 יד אף כי-אנכי אעננו אבחרה דברי עמו:
15 טו אשר אם-צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן:
16 טז אם-קראתי ויענני לא-אאמין כי-יאזין קולי:
17 יז אשר-בשערה ישופני והרבה פצעי חנם:
18 יח לא-יתנני השב רוחי כי ישבעני ממררים:
19 יט אם-לכח אמיץ הנה ואם-למשפט מי יועידני:
20 כ אם-אצדק פי ירשיעני תם-אני ויעקשני:
21 כא תם-אני לא-אדע נפשי אמאס חיי:
22 כב אחת היא על-כן אמרתי תם ורשע הוא מכלה:
23 כג אם-שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג:

24 כד ארץ נתנה ביד-רשע פני-שפטיה יכסה אם-לא אפוא מי-הוא:
25 כה וימי קלו מני-רץ ברחו לא-ראו טובה:
26 כו חלפו עם-אניות אבה כנשר יטוש עלי-אכל:
27 כז אם-אמרי אשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה:
28 כח יגרתי כל-עצבתי ידעתי כי-לא תנקני:
29 כט אנכי ארשע למה-זה הבל איגע:
30 ל אם-התרחצתי במו-שלג והזכותי בבר כפי:
31 לא אז בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי:
32 לב כי-לא-איש כמני אעננו נבוא יחדו במשפט:
33 לג לא יש-בינינו מוכיח ישת ידו על-שנינו:
34 לד יסר מעלי שבטו ואמתו אל-תבעתני:
35 לה אדברה ולא איראנו כי לא-כן אנכי עמדי:

י 10

1 א נקטה נפשי בחיי אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי:
2 ב אמר אל-אלוה אל-תרשיעני הודיעני על מה-תריבני:
3 ג הטוב לך כי-תעשק כי-תמאס יגיע כפיך ועל-עצת רשעים הופעת:
4 ד העיני בשר לך אם-כראות אנוש תראה:
5 ה הכימי אנוש ימיך אם-שנותיך כימי גבר:
6 ו כי-תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש:
7 ז על-דעתך כי-לא ארשע ואין מידך מציל:
8 ח ידיך עצבוני ויעשוני יחד סביב ותבלעני:
9 ט זכר-נא כי-כחמר עשיתני ואל-עפר תשיבני:
10 י הלא כחלב תתיכני וכגבנה תקפיאני:
11 יא עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסככני:
12 יב חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי:
13 יג ואלה צפנת בלבבך ידעתי כי-זאת עמך:
14 יד אם-חטאתי ושמרתני ומעוני לא תנקני:
15 טו אם-רשעתי אללי לי וצדקתי לא-אשא ראשי שבע

קלון וראה עניי:
16 טז ויגאה כשחל תצודני ותשב תתפלא-בי:
17 יז תחדש עדיך נגדי ותרב כעשך עמדי חליפות וצבא עמי:
18 יח ולמה מרחם הצאתני אגוע ועין לא-תראני:
19 יט כאשר לא-הייתי אהיה מבטן לקבר אובל:
20 כ הלא-מעט ימי יחדל ישית ממני ואבליגה מעט:
21 כא בטרם אלך ולא אשוב אל-ארץ חשך וצלמות:
22 כב ארץ עיפתה כמו אפל צלמות ולא סדרים ותפע כמו-אפל:

11 יא

1 א ויען צפר הנעמתי ויאמר:
2 ב הרב דברים לא יענה ואם-איש שפתים יצדק:
3 ג בדיך מתים יחרישו ותלעג ואין מכלם:
4 ד ותאמר זך לקחי ובר הייתי בעיניך:
5 ה ואולם מי-יתן אלוה דבר ויפתח שפתיו עמך:
6 ו ויגד-לך תעלמות חכמה כי-כפלים לתושיה ודע כי-ישה לך אלוה מעונך:
7 ז החקר אלוה תמצא אם עד-תכלית שדי תמצא:
8 ח גבהי שמים מה-תפעל עמקה משאול מה-תדע:
9 ט ארכה מארץ מדה ורחבה מני-ים:
10 י אם-יחלף ויסגיר ויקהיל ומי ישיבנו:
11 יא כי-הוא ידע מתי-שוא וירא-און ולא יתבונן:
12 יב ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד:
13 יג אם-אתה הכינות לבך ופרשת אליו כפך:
14 יד אם-און בידך הרחיקהו ואל-תשכן באהליך עולה:
15 טו כי-אז תשא פניך ממום והיית מצק ולא תירא:
16 טז כי-אתה עמל תשכח כמים עברו תזכר:
17 יז ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר תהיה:
18 יח ובטחת כי-יש תקוה וחפרת לבטח תשכב:
19 יט ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים:

20 כ ועיני רשעים תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפח-נפש:

12 יב

1 א ויען איוב ויאמר:
2 ב אמנם כי אתם-עם ועמכם תמות חכמה:
3 ג גם-לי לבב כמוכם לא-נפל אנכי מכם ואת-מי-אין כמו-אלה:
4 ד שחק לרעהו אהיה קרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים:
5 ה לפיד בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל:
6 ו ישליו אהלים לשדדים ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו:
7 ז ואולם שאל-נא בהמות ותרך ועוף השמים ויגד-לך:
8 ח או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים:
9 ט מי לא-ידע בכל-אלה כי יד-יהוה עשתה זאת:
10 י אשר בידו נפש כל-חי ורוח כל-בשר-איש:
11 יא הלא-אזן מלין תבחן וחך אכל יטעם-לו:
12 יב בישישים חכמה וארך ימים תבונה:
13 יג עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה:
14 יד הן יהרוס ולא יבנה יסגר על-איש ולא יפתח:
15 טו הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ:
16 טז עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה:
17 יז מוליך יועצים שולל ושפטים יהולל:
18 יח מוסר מלכים פתח ויאסר אזור במתניהם:
19 יט מוליך כהנים שולל ואתנים יסלף:
20 כ מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח:
21 כא שופך בוז על-נדיבים ומזיח אפיקים רפה:
22 כב מגלה עמקות מני-חשך ויצא לאור צלמות:
23 כג משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם:
24 כד מסיר לב ראשי עם-הארץ ויתעם בתהו לא-דרך:
25 כה ימששו-חשך ולא-אור ויתעם כשכור:

13 יג

1 א הן-כל ראתה עיני שמעה אזני ותבן לה:

2 ב כדעתכם ידעתי גם-אני לא-נפל אנכי מכם:

3 ג אולם אני אל-שדי אדבר והוכח אל-אל אחפץ:

4 ד ואולם אתם טפלי-שקר רפאי אלל כלכם:

5 ה מי-יתן החרש תחרישון ותהי לכם לחכמה:

6 ו שמעו-נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו:

7 ז הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמיה:

8 ח הפניו תשאון אם-לאל תריבון:

9 ט הטוב כי-יחקר אתכם אם-כהתל באנוש תהתלו בו:

10 י הוכח יוכיח אתכם אם-בסתר פנים תשאון:

11 יא הלא שאתו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם:

12 יב זכרניכם משלי-אפר לגבי-חמר גביכם:

13 יג החרישו ממני ואדברה-אני ויעבר עלי מה:

14 יד על-מה אשא בשרי בשני ונפשי אשים בכפי:

15 טו הן יקטלני לא איחל אך-דרכי אל-פניו אוכיח:

16 טז גם-הוא-לי לישועה כי-לא לפניו חנף יבוא:

17 יז שמעו שמוע מלתי ואחותי באזניכם:

18 יח הנה-נא ערכתי משפט ידעתי כי-אני אצדק:

19 יט מי-הוא יריב עמדי כי-עתה אחריש ואגוע:

20 כ אך-שתים אל-תעש עמדי אז מפניך לא אסתר:

21 כא כפך מעלי הרחק ואמתך אל-תבעתני:

22 כב וקרא ואנכי אענה או-אדבר והשיבני:

23 כג כמה לי עונות וחטאות פשעי וחטאתי הדיעני:

24 כד למה-פניך תסתיר ותחשבני לאויב לך:

25 כה העלה נדף תערוץ ואת-קש יבש תרדף:

26 כו כי-תכתב עלי מררות ותורישני עונות נעורי:

27 כז ותשם בסד רגלי ותשמור כל-ארחותי על-שרשי רגלי תתחקה:

28 כח והוא כרקב יבלה כבגד אכלו עש:

14 יד

1 א אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע-רגז:
2 ב כציץ יצא וימל ויברח כצל ולא יעמוד:
3 ג אף-על-זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמך:
4 ד מי-יתן טהור מטמא לא אחד:
5 ה אם חרוצים ימיו מספר-חדשיו אתך חקו עשית ולא יעבור:
6 ו שעה מעליו ויחדל עד-ירצה כשכיר יומו:
7 ז כי יש לעץ תקוה אם-יכרת ועוד יחליף וינקתו לא תחדל:
8 ח אם-יזקין בארץ שרשו ובעפר ימות גזעו:
9 ט מריח מים יפרח ועשה קציר כמו-נטע:
10 י וגבר ימות ויחלש ויגוע אדם ואיו:
11 יא אזלו-מים מני-ים ונהר יחרב ויבש:
12 יב ואיש שכב ולא-יקום עד-בלתי שמים לא יקיצו ולא-יערו משנתם:
13 יג מי יתן בשאול תצפנני תסתירני עד-שוב אפך תשית לי חק ותזכרני:
14 יד אם-ימות גבר היחיה כל-ימי צבאי איחל עד-בוא חליפתי:
15 טו תקרא ואנכי אענך למעשה ידיך תכסף:
16 טז כי-עתה צעדי תספור לא-תשמור על-חטאתי:
17 יז חתם בצרור פשעי ותטפל על-עוני:
18 יח ואולם הר-נופל יבול וצור יעתק ממקמו:
19 יט אבנים שחקו מים תשטף-ספיחיה עפר-ארץ ותקות אנוש האבדת:
20 כ תתקפהו לנצח ויהלך משנה פניו ותשלחהו:
21 כא יכבדו בניו ולא ידע ויצערו ולא-יבין למו:
22 כב אך-בשרו עליו יכאב ונפשו עליו תאבל:

15 טו

1 א ויען אליפז התימני ויאמר:
2 ב החכם יענה דעת-רוח וימלא קדים בטנו:
3 ג הוכח בדבר לא יסכון ומלים לא-יועיל בם:

4 ד אף-אתה תפר יראה ותגרע שיחה לפני-אל:
5 ה כי יאלף עונך פיך ותבחר לשון ערומים:
6 ו ירשיעך פיך ולא-אני ושפתיך יענו-בך:
7 ז הראישון אדם תולד ולפני גבעות חוללת:
8 ח הבסוד אלוה תשמע ותגרע אליך חכמה:
9 ט מה-ידעת ולא נדע תבין ולא-עמנו הוא:
10 י גם-שב גם-ישיש בנו כביר מאביך ימים:
11 יא המעט ממך תנחמות אל ודבר לאט עמך:
12 יב מה-יקחך לבך ומה-ירזמון עיניך:
13 יג כי-תשיב אל-אל רוחך והצאת מפיך מלין:
14 יד מה-אנוש כי-יזכה וכי-יצדק ילוד אשה:
15 טו הן בקדשו לא יאמין ושמים לא-זכו בעיניו:
16 טז אף כי-נתעב ונאלח איש-שתה כמים עולה:
17 יז אחוך שמע-לי וזה-חזיתי ואספרה:
18 יח אשר-חכמים יגידו ולא כחדו מאבותם:
19 יט להם לבדם נתנה הארץ ולא-עבר זר בתוכם:
20 כ כל-ימי רשע הוא מתחולל ומספר שנים נצפנו לעריץ:
21 כא קול-פחדים באזניו בשלום שודד יבואנו:
22 כב לא-יאמין שוב מני-חשך וצפו הוא אלי-חרב:
23 כג נדד הוא ללחם איה ידע כי-נכון בידו יום-חשך:
24 כד יבעתהו צר ומצוקה תתקפהו כמלך עתיד לכידור:
25 כה כי-נטה אל-אל ידו ואל-שדי יתגבר:
26 כו ירוץ אליו בצואר בעבי גבי מגניו:
27 כז כי-כסה פניו בחלבו ויעש פימה עלי-כסל:
28 כח וישכון ערים נכחדות בתים לא-ישבו למו אשר התעתדו לגלים:
29 כט לא-יעשר ולא-יקום חילו ולא-יטה לארץ מנלם:
30 ל לא-יסור מני-חשך ינקתו תיבש שלהבת ויסור ברוח פיו:
31 לא אל-יאמן בשו נתעה כי-שוא תהיה תמורתו:
32 לב

בלא-יומו תמלא וכפתו לא רעננה:

33 לג יחמס כגפן בסרו וישלך כזית נצתו:

34 לד כי-עדת חנף גלמוד ואש אכלה אהלי-שחד:

35 לה הרה עמל וילד און ובטנם תכין מרמה:

16 טז

1 א ויען איוב ויאמר:

2 ב שמעתי כאלה רבות מנחמי עמל כלכם:

3 ג הקץ לדברי-רוח או מה-ימריצך כי תענה:

4 ד גם אנכי ככם אדברה לו-יש נפשכם תחת נפשי אחבירה עליכם במלים ואניעה עליכם במו ראשי:

5 ה אאמצכם במו-פי וניד שפתי יחשך:

6 ו אם-אדברה לא-יחשך כאבי ואחדלה מה-מני יהלך:

7 ז אך-עתה הלאני השמות כל-עדתי:

8 ח ותקמטני לעד היה ויקם בי כחשי בפני יענה:

9 ט אפו טרף וישטמני חרק עלי בשניו צרי ילטוש עיניו לי:

10 י פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחיי יחד עלי יתמלאון:

11 יא יסגירני אל אל עויל ועל-ידי רשעים ירטני:

12 יב שלו הייתי ויפרפרני ואחז בערפי ויפצפצני ויקימני לו למטרה:

13 יג יסבו עלי רביו יפלח כליותי ולא יחמול ישפך לארץ מררתי:

14 יד יפרצני פרץ על-פני-פרץ ירץ עלי כגבור:

15 טו שק תפרתי עלי גלדי ועללתי בעפר קרני:

16 טז פני חמרמרה מני-בכי ועל עפעפי צלמות:

17 יז על לא-חמס בכפי ותפלתי זכה:

18 יח ארץ אל-תכסי דמי ואל-יהי מקום לזעקתי:

19 יט גם-עתה הנה-בשמים עדי ושהדי במרומים:

20 כ מליצי רעי אל-אלוה דלפה עיני:

21 כא ויוכח לגבר עם-אלוה ובן-אדם לרעהו:
22 כב כי-שנות מספר יאתיו וארח לא-אשוב אהלך:

17 יז

1 א רוחי חבלה ימי נזעכו קברים לי:
2 ב אם-לא התלים עמדי ובהמרותם תלן עיני:
3 ג שימה-נא ערבני עמך מי הוא לידי יתקע:
4 ד כי-לבם צפנת משכל על-כן לא תרמם:
5 ה לחלק יגיד רעים ועיני בניו תכלנה:
6 ו והצגני למשל עמים ותפת לפנים אהיה:
7 ז ותכה מכעש עיני ויצרי כצל כלם:
8 ח ישמו ישרים על-זאת ונקי על-חנף יתערר:
9 ט ויאחז צדיק דרכו וטהר-ידים יסיף אמץ:
10 י ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא-אמצא בכם חכם:
11 יא ימי עברו זמתי נתקו מורשי לבבי:
12 יב לילה ליום ישימו אור קרוב מפני-חשך:
13 יג אם-אקוה שאול ביתי בחשך רפדתי יצועי:
14 יד לשחת קראתי אבי אתה אמי ואחתי לרמה:
15 טו ואיה אפו תקותי ותקותי מי ישורנה:
16 טז בדי שאל תרדנה אם-יחד על-עפר נחת:

18 יח

1 א ויען בלדד השחי ויאמר:
2 ב עד-אנה תשימון קנצי למלין תבינו ואחר נדבר:
3 ג מדוע נחשבנו כבהמה נטמינו בעיניכם:
4 ד טרף נפשו באפו הלמענך תעזב ארץ ויעתק-צור ממקמו:
5 ה גם אור רשעים ידעך ולא-יגה שביב אשו:
6 ו אור חשך באהלו ונרו עליו ידעך:
7 ז יצרו צעדי אונו ותשליכהו עצתו:
8 ח כי-שלח ברשת ברגליו ועל-שבכה יתהלך:
9 ט

יאחז בעקב פח יחזק עליו צמים:
10 י טמון בארץ חבלו ומלכדתו עלי נתיב:
11 יא סביב בעתהו בלהות והפיצהו לרגליו:
12 יב יהי-רעב אנו ואיד נכון לצלעו:
13 יג יאכל בדי עורו יאכל בדיו בכור מות:
14 יד ינתק מאהלו מבטחו ותצעדהו למלך בלהות:
15 טו תשכון באהלו מבלי-לו יזרה על-נוהו גפרית:
16 טז מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קצירו:
17 יז זכרו-אבד מני-ארץ ולא-שם לו על-פני-חוץ:
18 יח יהדפהו מאור אל-חשך ומתבל ינדהו:
19 יט לא נין לו ולא-נכד בעמו ואין שריד במגוריו:
20 כ על-יומו נשמו אחרנים וקדמנים אחזו שער:
21 כא אך-אלה משכנות עול וזה מקום לא-ידע-אל:

19 יט

1 א ויען איוב ויאמר:
2 ב עד-אנה תוגיון נפשי ותדכאונני במלים:
3 ג זה עשר פעמים תכלימוני לא-תבשו תהכרו-לי:
4 ד ואף-אמנם שגיתי אתי תלין משוגתי:
5 ה אם-אמנם עלי תגדילו ותוכיחו עלי חרפתי:
6 ו דעו-אפו כי-אלוה עותני ומצודו עלי הקיף:
7 ז הן אצעק חמס ולא אענה אשוע ואין משפט:
8 ח ארחי גדר ולא אעבור ועל נתיבותי חשך ישים:
9 ט כבודי מעלי הפשיט ויסר עטרת ראשי:
10 י יתצני סביב ואלך ויסע כעץ תקותי:
11 יא ויחר עלי אפו ויחשבני לו כצריו:
12 יב יחד יבאו גדודיו ויסלו עלי דרכם ויחנו סביב לאהלי:
13 יג אחי מעלי הרחיק וידעי אך-זרו ממני:
14 יד חדלו קרובי ומידעי שכחוני:
15 טו גרי ביתי ואמהתי לזר תחשבני נכרי הייתי בעיניהם:

16 טז לעבדי קראתי ולא יענה במו-פי אתחנן-לו:
17 יז רוחי זרה לאשתי וחנתי לבני בטני:
18 יח גם-עוילים מאסו בי אקומה וידברו-בי:
19 יט תעבוני כל-מתי סודי וזה-אהבתי נהפכו-בי:
20 כ בעורי ובבשרי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני:
21 כא חנני חנני אתם רעי כי יד-אלוה נגעה בי:
22 כב למה תרדפני כמו-אל ומבשרי לא תשבעו:
23 כג מי-יתן אפו ויכתבון מלי מי-יתן בספר ויחקו:
24 כד בעט-ברזל ועפרת לעד בצור יחצבון:
25 כה ואני ידעתי גאלי חי ואחרון על-עפר יקום:
26 כו ואחר עורי נקפו-זאת ומבשרי אחזה אלוה:
27 כז אשר אני אחזה-לי ועיני ראו ולא-זר כלו כליתי בחקי:
28 כח כי תאמרו מה-נרדף-לו ושרש דבר נמצא-בי:
29 כט גורו לכם מפני-חרב כי-חמה עונות חרב למען תדעון שדין:

20 כ

1 א ויען צפר הנעמתי ויאמר:
2 ב לכן שעפי ישיבוני ובעבור חושי בי:
3 ג מוסר כלמתי אשמע ורוח מבינתי יענני:
4 ד הזאת ידעת מני-עד מני שים אדם עלי-ארץ:
5 ה כי רננת רשעים מקרוב ושמחת חנף עדי-רגע:
6 ו אם-יעלה לשמים שיאו וראשו לעב יגיע:
7 ז כגללו לנצח יאבד ראיו יאמרו איו:
8 ח כחלום יעוף ולא ימצאוהו וידד כחזיון לילה:
9 ט עין שזפתו ולא תוסיף ולא-עוד תשורנו מקומו:
10 י בניו ירצו דלים וידיו תשבנה אונו:
11 יא עצמותיו מלאו עלומו ועמו על-עפר תשכב:
12 יב אם-תמתיק בפיו רעה יכחידנה תחת לשונו:
13 יג יחמל עליה ולא יעזבנה וימנענה בתוך חכו:

14 יד לחמו במעיו נהפך מרורת פתנים בקרבו:
15 טו חיל בלע ויקאנו מבטנו יורשנו אל:
16 טז ראש-פתנים יינק תהרגהו לשון אפעה:
17 יז אל-ירא בפלגות נהרי נחלי דבש וחמאה:
18 יח משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס:
19 יט כי-רצץ עזב דלים בית גזל ולא יבנהו:
20 כ כי לא-ידע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט:
21 כא אין-שריד לאכלו על-כן לא-יחיל טובו:
22 כב במלאות שפקו יצר לו כל-יד עמל תבואנו:
23 כג יהי למלא בטנו ישלח-בו חרון אפו וימטר
עלימו בלחומו:
24 כד יברח מנשק ברזל תחלפהו קשת נחושה:
25 כה שלף ויצא מגוה וברק ממררתו יהלך עליו
אמים:
26 כו כל-חשך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא-נפח ירע
שריד באהלו:
27 כז יגלו שמים עונו וארץ מתקוממה לו:
28 כח יגל יבול ביתו נגרות ביום אפו:
29 כט זה חלק-אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל:

21 כא

1 א ויען איוב ויאמר:
2 ב שמעו שמוע מלתי ותהי-זאת תנחומתיכם:
3 ג שאוני ואנכי אדבר ואחר דברי תלעיג:
4 ד האנכי לאדם שיחי ואם-מדוע לא-תקצר רוחי:
5 ה פנו-אלי והשמו ושימו יד על-פה:
6 ו ואם-זכרתי ונבהלתי ואחז בשרי פלצות:
7 ז מדוע רשעים יחיו עתקו גם-גברו חיל:
8 ח זרעם נכון לפניהם עמם וצאצאיהם לעיניהם:
9 ט בתיהם שלום מפחד ולא שבט אלוה עליהם:
10 י שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל:
11 יא ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון:
12 יב ישאו כתף וכנור וישמחו לקול עוגב:

13 יג יבלו בטוב ימיהם וברגע שאול יחתו:
14 יד ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו:
15 טו מה-שדי כי-נעבדנו ומה-נועיל כי נפגע-בו:
16 טז הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני:
17 יז כמה נר-רשעים ידעך ויבא עלימו אידם חבלים
יחלק באפו:
18 יח יהיו כתבן לפני-רוח וכמץ גנבתו סופה:
19 יט אלוה יצפן-לבניו אונו ישלם אליו וידע:
20 כ יראו עינו כידו ומחמת שדי ישתה:
21 כא כי מה-חפצו בביתו אחריו ומספר חדשיו חצצו:
22 כב הלאל ילמד-דעת והוא רמים ישפוט:
23 כג זה ימות בעצם תמו כלו שלאנן ושליו:
24 כד עטיניו מלאו חלב ומח עצמותיו ישקה:
25 כה וזה ימות בנפש מרה ולא-אכל בטובה:
26 כו יחד על-עפר ישכבו ורמה תכסה עליהם:
27 כז הן ידעתי מחשבותיכם ומזמות עלי תחמסו:
28 כח כי תאמרו איה בית-נדיב ואיה אהל משכנות
רשעים:
29 כט הלא שאלתם עוברי דרך ואתתם לא תנכרו:
30 ל כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובלו:
31 לא מי-יגיד על-פניו דרכו והוא-עשה מי
ישלם-לו:
32 לב והוא לקברות יובל ועל-גדיש ישקוד:
33 לג מתקו-לו רגבי נחל ואחריו כל-אדם ימשוך
ולפניו אין מספר:
34 לד ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר-מעל:

22 כב

1 א ויען אליפז התמני ויאמר:
2 ב הלאל יסכן-גבר כי-יסכן עלימו משכיל:
3 ג החפץ לשדי כי תצדק ואם-בצע כי-תתם דרכיך:
4 ד המיראתך יכיחך יבוא עמך במשפט:
5 ה הלא רעתך רבה ואין-קץ לעונתיך:

6 ו כי-תחבל אחיך חנם ובגדי ערומים תפשיט:
7 ז לא-מים עיף תשקה ומרעב תמנע-לחם:
8 ח ואיש זרוע לו הארץ ונשוא פנים ישב בה:
9 ט אלמנות שלחת ריקם וזרעות יתמים ידכא:
10 י על-כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד פתאם:
11 יא או-חשך לא-תראה ושפעת-מים תכסך:
12 יב הלא-אלוה גבה שמים וראה ראש כוכבים כי-רמו:
13 יג ואמרת מה-ידע אל הבעד ערפל ישפוט:
14 יד עבים סתר-לו ולא יראה וחוג שמים יתהלך:
15 טו הארח עולם תשמר אשר דרכו מתי-און:
16 טז אשר-קמטו ולא-עת נהר יוצק יסודם:
17 יז האמרים לאל סור ממנו ומה-יפעל שדי למו:
18 יח והוא מלא בתיהם טוב ועצת רשעים רחקה מני:
19 יט יראו צדיקים וישמחו ונקי ילעג-למו:
20 כ אם-לא נכחד קימנו ויתרם אכלה אש:
21 כא הסכן-נא עמו ושלם בהם תבואתך טובה:
22 כב קח-נא מפיו תורה ושים אמריו בלבבך:
23 כג אם-תשוב עד-שדי תבנה תרחיק עולה מאהלך:
24 כד ושית-על-עפר בצר ובצור נחלים אופיר:
25 כה והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך:
26 כו כי-אז על-שדי תתענג ותשא אל-אלוה פניך:
27 כז תעתיר אליו וישמעך ונדריך תשלם:
28 כח ותגזר-אומר ויקם לך ועל-דרכיך נגה אור:
29 כט כי-השפילו ותאמר גוה ושח עינים יושע:
30 ל ימלט אי-נקי ונמלט בבר כפיך:

23 כג

1 א ויען איוב ויאמר:
2 ב גם-היום מרי שחי ידי כבדה על-אנחתי:
3 ג מי-יתן ידעתי ואמצאהו אבוא עד-תכונתו:
4 ד אערכה לפניו משפט ופי אמלא תוכחות:
5 ה אדעה מלים יענני ואבינה מה-יאמר לי:

6 ו הברב-כח יריב עמדי לא אך-הוא ישם בי:
7 ז שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משפטי:
8 ח הן קדם אהלך ואיננו ואחור ולא-אבין לו:
9 ט שמאול בעשתו ולא-אחז יעטף ימין ולא אראה:
10 י כי-ידע דרך עמדי בחנני כזהב אצא:
11 יא באשרו אחזה רגלי דרכו שמרתי ולא-אט:
12 יב מצות שפתיו ולא אמיש מחקי צפנתי אמרי-פיו:
13 יג והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש:
14 יד כי ישלים חקי וכהנה רבות עמו:
15 טו על-כן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו:
16 טז ואל הרך לבי ושדי הבהילני:
17 יז כי-לא נצמתי מפני-חשך ומפני כסה-אפל:

24 כד

1 א מדוע משדי לא-נצפנו עתים וידעו לא-חזו ימיו:
2 ב גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו:
3 ג חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה:
4 ד יטו אביונים מדרך יחד חבאו עניי-ארץ:
5 ה הן פראים במדבר יצאו בפעלם משחרי לטרף ערבה לו לחם לנערים:
6 ו בשדה בלילו יקצירו וכרם רשע ילקשו:
7 ז ערום ילינו מבלי לבוש ואין כסות בקרה:
8 ח מזרם הרים ירטבו ומבלי מחסה חבקו-צור:
9 ט יגזלו משד יתום ועל-עני יחבלו:
10 י ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר:
11 יא בין-שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו:
12 יב מעיר מתים ינאקו ונפש-חללים תשוע ואלוה לא-ישים תפלה:
13 יג המה היו במרדי-אור לא-הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבתיו:
14 יד לאור יקום רוצח יקטל-עני ואביון ובלילה יהי כגנב:

15 טו ועין נאף שמרה נשף לאמר לא-תשורני עין
וסתר פנים ישים:
16 טז חתר בחשך בתים יומם חתמו-למו לא-ידעו אור:
17 יז כי יחדו בקר למו צלמות כי-יכיר בלהות
צלמות:
18 יח קל-הוא על-פני-מים תקלל חלקתם בארץ
לא-יפנה דרך כרמים:
19 יט ציה גם-חם יגזלו מימי-שלג שאול חטאו:
20 כ ישכחהו רחם מתקו רמה עוד לא-יזכר ותשבר
כעץ עולה:
21 כא רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב:
22 כב ומשך אבירים בכחו יקום ולא-יאמין בחיין:
23 כג יתן-לו לבטח וישען ועיניהו על-דרכיהם:
24 כד רומו מעט ואיננו והמכו ככל יקפצון וכראש
שבלת ימלו:
25 כה ואם-לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי:

כה 25

1 א ויען בלדד השחי ויאמר:
2 ב המשל ופחד עמו עשה שלום במרומיו:
3 ג היש מספר לגדודיו ועל-מי לא-יקום אורהו:
4 ד ומה-יצדק אנוש עם-אל ומה-יזכה ילוד אשה:
5 ה הן עד-ירח ולא יאהיל וכוכבים לא-זכו
בעיניו:
6 ו אף כי-אנוש רמה ובן-אדם תולעה:

כו 26

1 א ויען איוב ויאמר:
2 ב מה-עזרת ללא-כח הושעת זרוע לא-עז:
3 ג מה-יעצת ללא חכמה ותושיה לרב הודעת:
4 ד את-מי הגדת מלין ונשמת-מי יצאה ממך:
5 ה הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם:
6 ו

ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון:
7 ז נטה צפון על-תהו תלה ארץ על-בלי-מה:
8 ח צרר-מים בעביו ולא-נבקע ענן תחתם:
9 ט מאחז פני-כסה פרשז עליו עננו:
10 י חק-חג על-פני-מים עד-תכלית אור עם-חשך:
11 יא עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו:
12 יב בכחו רגע הים ובתובנתו מחץ רהב:
13 יג ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש בריח:
14 יד הן-אלה קצות דרכו ומה-שמץ דבר נשמע-בו ורעם גבורתו מי יתבונן:

27 כז

1 א ויסף איוב שאת משלו ויאמר:
2 ב חי-אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי:
3 ג כי-כל-עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי:
4 ד אם-תדברנה שפתי עולה ולשוני אם-יהגה רמיה:
5 ה חלילה לי אם-אצדיק אתכם עד-אגוע לא-אסיר תמתי ממני:
6 ו בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא-יחרף לבבי מימי:
7 ז יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול:
8 ח כי מה-תקות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו:
9 ט הצעקתו ישמע אל כי-תבוא עליו צרה:
10 י אם-על-שדי יתענג יקרא אלוה בכל-עת:
11 יא אורה אתכם ביד-אל אשר עם-שדי לא אכחד:
12 יב הן-אתם כלכם חזיתם ולמה-זה הבל תהבלו:
13 יג זה חלק-אדם רשע עם-אל ונחלת עריצים משדי יקחו:
14 יד אם-ירבו בניו למו-חרב וצאצאיו לא ישבעו-לחם:
15 טו שרידו במות יקברו ואלמנתיו לא תבכינה:
16 טז אם-יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש:
17 יז יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק:

18 יח בנה כעש ביתו וכסכה עשה נצר:
19 יט עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואיננו:
20 כ תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה:
21 כא ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו:
22 כב וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח:
23 כג ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו:

28 כח

1 א כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו:
2 ב ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה:
3 ג קץ שם לחשך ולכל-תכלית הוא חוקר אבן אפל וצלמות:
4 ד פרץ נחל מעם-גר הנשכחים מני-רגל דלו מאנוש נעו:
5 ה ארץ ממנה יצא-לחם ותחתיה נהפך כמו-אש:
6 ו מקום-ספיר אבניה ועפרת זהב לו:
7 ז נתיב לא-ידעו עיט ולא שזפתו עין איה:
8 ח לא-הדריכהו בני-שחץ לא-עדה עליו שחל:
9 ט בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים:
10 י בצורות יארים בקע וכל-יקר ראתה עינו:
11 יא מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור:
12 יב והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה:
13 יג לא-ידע אנוש ערכה ולא תמצא בארץ החיים:
14 יד תהום אמר לא בי-היא וים אמר אין עמדי:
15 טו לא-יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה:
16 טז לא-תסלה בכתם אופיר בשהם יקר וספיר:
17 יז לא-יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי-פז:
18 יח ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים:
19 יט לא-יערכנה פטדת-כוש בכתם טהור לא תסלה:
20 כ והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה:
21 כא ונעלמה מעיני כל-חי ומעוף השמים נסתרה:
22 כב אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה:
23 כג אלהים הבין דרכה והוא ידע את-מקומה:

24 כד כי-הוא לקצות-הארץ יביט תחת כל-השמים יראה:
25 כה לעשות לרוח משקל ומים תכן במדה:
26 כו בעשתו למטר חק ודרך לחזיז קלות:
27 כז אז ראה ויספרה הכינה וגם-חקרה:
28 כח ויאמר לאדם הן יראת אדני היא חכמה וסור מרע בינה:

29 כט

1 א ויסף איוב שאת משלו ויאמר:
2 ב מי-יתנני כירחי-קדם כימי אלוה ישמרני:
3 ג בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך:
4 ד כאשר הייתי בימי חרפי בסוד אלוה עלי אהלי:
5 ה בעוד שדי עמדי סביבותי נערי:
6 ו ברחץ הליכי בחמה וצור יצוק עמדי פלגי-שמן:
7 ז בצאתי שער עלי-קרת ברחוב אכין מושבי:
8 ח ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו:
9 ט שרים עצרו במלים וכף ישימו לפיהם:
10 י קול-נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה:
11 יא כי אזן שמעה ותאשרני ועין ראתה ותעידני:
12 יב כי-אמלט עני משוע ויתום ולא-עזר לו:
13 יג ברכת אבד עלי תבא ולב אלמנה ארנן:
14 יד צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניף משפטי:
15 טו עינים הייתי לעור ורגלים לפסח אני:
16 טז אב אנכי לאביונים ורב לא-ידעתי אחקרהו:
17 יז ואשברה מתלעות עול ומשניו אשליך טרף:
18 יח ואמר עם-קני אגוע וכחול ארבה ימים:
19 יט שרשי פתוח אלי-מים וטל ילין בקצירי:
20 כ כבודי חדש עמדי וקשתי בידי תחליף:
21 כא לי-שמעו ויחלו וידמו למו עצתי:
22 כב אחרי דברי לא ישנו ועלימו תטף מלתי:
23 כג ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלקוש:
24 כד אשחק אלהם לא יאמינו ואור פני לא יפילון:

25 כה אבחר דרכם ואשב ראש ואשכון כמלך בגדוד
כאשר אבלים ינחם:

30 ל

1 א ועתה שחקו עלי צעירים ממני לימים
אשר-מאסתי אבותם לשית עם-כלבי צאני:
2 ב גם-כח ידיהם למה לי עלימו אבד כלח:
3 ג בחסר ובכפן גלמוד הערקים ציה אמש שואה
ומשאה:
4 ד הקטפים מלוח עלי-שיח ושרש רתמים לחמם:
5 ה מן-גו יגרשו יריעו עלימו כגנב:
6 ו בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים:
7 ז בין-שיחים ינהקו תחת חרול יספחו:
8 ח בני-נבל גם-בני בלי-שם נכאו מן-הארץ:
9 ט ועתה נגינתם הייתי ואהי להם למלה:
10 י תעבוני רחקו מני ומפני לא-חשכו רק:
11 יא כי-יתרו פתח ויענני ורסן מפני שלחו:
12 יב על-ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי
ארחות אידם:
13 יג נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו:
14 יד כפרץ רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו:
15 טו ההפך עלי בלהות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה
ישעתי:
16 טז ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי-עני:
17 יז לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון:
18 יח ברב-כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני:
19 יט הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר:
20 כ אשוע אליך ולא תענני עמדתי ותתבנן בי:
21 כא תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני:
22 כב תשאני אל-רוח תרכיבני ותמגגני תשוה:
23 כג כי-ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל-חי:
24 כד אך לא-בעי ישלח-יד אם-בפידו להן שוע:
25 כה אם-לא בכיתי לקשה-יום עגמה נפשי לאביון:

26 כו כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל:
27 כז מעי רתחו ולא-דמו קדמני ימי-עני:
28 כח קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע:
29 כט אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה:
30 ל עורי שחר מעלי ועצמי-חרה מני-חרב:
31 לא ויהי לאבל כנרי ועגבי לקול בכים:

31 לא

1 א ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על-בתולה:
2 ב ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים:
3 ג הלא-איד לעול ונכר לפעלי און:
4 ד הלא-הוא יראה דרכי וכל-צעדי יספור:
5 ה אם-הלכתי עם-שוא ותחש על-מרמה רגלי:
6 ו ישקלני במאזני-צדק וידע אלוה תמתי:
7 ז אם תטה אשרי מני הדרך ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאום:
8 ח אזרעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו:
9 ט אם-נפתה לבי על-אשה ועל-פתח רעי ארבתי:
10 י תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחרין:
11 יא כי-הוא זמה והיא עון פלילים:
12 יב כי אש היא עד-אבדון תאכל ובכל-תבואתי תשרש:
13 יג אם-אמאס משפט עבדי ואמתי בריבם עמדי:
14 יד ומה אעשה כי-יקום אל וכי-יפקד מה אשיבנו:
15 טו הלא-בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד:
16 טז אם-אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה:
17 יז ואכל פתי לבדי ולא-אכל יתום ממנה:
18 יח כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנחנה:
19 יט אם-אראה אובד מבלי לבוש ואין כסות לאביון:
20 כ אם-לא ברכוני חלצו ומגז כבשי יתחמם:
21 כא אם-הניפותי על-יתום ידי כי-אראה בשער עזרתי:

22 כב כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר:
23 כג כי פחד אלי איד אל ומשאתו לא אוכל:
24 כד אם-שמתי זהב כסלי ולכתם אמרתי מבטחי:
25 כה אם-אשמח כי-רב חילי וכי-כביר מצאה ידי:
26 כו אם-אראה אור כי יהל וירח יקר הלך:
27 כז ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי:
28 כח גם-הוא עון פלילי כי-כחשתי לאל ממעל:
29 כט אם-אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי-מצאו רע:
30 ל ולא-נתתי לחטא חכי לשאל באלה נפשו:
31 לא אם-לא אמרו מתי אהלי מי-יתן מבשרו לא נשבע:
32 לב בחוץ לא-ילין גר דלתי לארח אפתח:
33 לג אם-כסיתי כאדם פשעי לטמון בחבי עוני:
34 לד כי אערוץ המון רבה ובוז-משפחות יחתני ואדם לא-אצא פתח:
35 לה מי יתן-לי שמע לי הן-תוי שדי יענני וספר כתב איש ריבי:
36 לו אם-לא על-שכמי אשאנו אענדנו עטרות לי:
37 לז מספר צעדי אגידנו כמו-נגיד אקרבנו:
38 לח אם-עלי אדמתי תזעק ויחד תלמיה יבכיון:
39 לט אם-כחה אכלתי בלי-כסף ונפש בעליה הפחתי:
40 מ תחת חטה יצא חוח ותחת-שערה באשה תמו דברי איוב:

32 לב

1 א וישבתו שלשת האנשים האלה מענות את-איוב כי הוא צדיק בעיניו:
2 ב ויחר אף אליהוא בן-ברכאל הבוזי ממשפחת רם באיוב חרה אפו על-צדקו נפשו מאלהים:
3 ג ובשלשת רעיו חרה אפו על אשר לא-מצאו מענה וירשיעו את-איוב:
4 ד ואליהו חכה את-איוב בדברים כי זקנים-המה ממנו לימים:

5 ה ויֵּרא אליהוא כי אין מענה בפי שלשת האנשים
ויחר אפו:
6 ו ויען אליהוא בן-ברכאל הבוזי ויאמר צעיר
אני לימים ואתם ישישים על-כן זחלתי ואירא
מחות דעי אתכם:
7 ז אמרתי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה:
8 ח אכן רוח-היא באנוש ונשמת שדי תבינם:
9 ט לא-רבים יחכמו וזקנים יבינו משפט:
10 י לכן אמרתי שמעה-לי אחוה דעי אף-אני:
11 יא הן הוחלתי לדבריכם אזין עד-תבונתיכם
עד-תחקרון מלין:
12 יב ועדיכם אתבונן והנה אין לאיוב מוכיח עונה
אמריו מכם:
13 יג פן-תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא-איש:
14 יד ולא-ערך אלי מלין ובאמריכם לא אשיבנו:
15 טו חתו לא-ענו עוד העתיקו מהם מלים:
16 טז והוחלתי כי-לא ידברו כי עמדו לא-ענו עוד:
17 יז אענה אף-אני חלקי אחוה דעי אף-אני:
18 יח כי מלתי מלים הציקתני רוח בטני:
19 יט הנה-בטני כיין לא-יפתח כאבות חדשים יבקע:
20 כ אדברה וירוח-לי אפתח שפתי ואענה:
21 כא אל-נא אשא פני-איש ואל-אדם לא אכנה:
22 כב כי לא ידעתי אכנה כמעט ישאני עשני:

33 לג

1 א ואולם שמע-נא איוב מלי וכל-דברי האזינה:
2 ב הנה-נא פתחתי פי דברה לשוני בחכי:
3 ג ישר-לבי אמרי ודעת שפתי ברור מללו:
4 ד רוח-אל עשתני ונשמת שדי תחיני:
5 ה אם-תוכל השיבני ערכה לפני התיצבה:
6 ו הן-אני כפיך לאל מחמר קרצתי גם-אני:
7 ז הנה אמתי לא תבעתך ואכפי עליך לא-יכבד:
8 ח אך אמרת באזני וקול מלין אשמע:

9 ט זך אני בלי פשע חף אנכי ולא עון לי:
10 י הן תנואות עלי ימצא יחשבני לאויב לו:
11 יא ישם בסד רגלי ישמר כל-ארחתי:
12 יב הן-זאת לא-צדקת אענך כי-ירבה אלוה מאנוש:
13 יג מדוע אליו ריבות כי כל-דבריו לא-יענה:
14 יד כי-באחת ידבר-אל ובשתים לא ישורנה:
15 טו בחלום חזיון לילה בנפל תרדמה על-אנשים בתנומות עלי משכב:
16 טז אז יגלה אזן אנשים ובמסרם יחתם:
17 יז להסיר אדם מעשה וגוה מגבר יכסה:
18 יח יחשך נפשו מני-שחת וחיתו מעבר בשלח:
19 יט והוכח במכאוב על-משכבו וריב עצמיו אתן:
20 כ וזהמתו חיתו לחם ונפשו מאכל תאוה:
21 כא יכל בשרו מראי ושפי עצמותיו לא ראו:
22 כב ותקרב לשחת נפשו וחיתו לממתים:
23 כג אם-יש עליו מלאך מליץ אחד מני-אלף להגיד לאדם ישרו:
24 כד ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר:
25 כה רטפש בשרו מנער ישוב לימי עלומיו:
26 כו יעתר אל-אלוה וירצהו וירא פניו בתרועה וישב לאנוש צדקתו:
27 כז ישר על-אנשים ויאמר חטאתי וישר העויתי ולא-שוה לי:
28 כח פדה נפשי מעבר בשחת וחיתי באור תראה:
29 כט הן-כל-אלה יפעל-אל פעמים שלוש עם-גבר:
30 ל להשיב נפשו מני-שחת לאור באור החיים:
31 לא הקשב איוב שמע-לי החרש ואנכי אדבר:
32 לב אם-יש-מלין השיבני דבר כי-חפצתי צדקך:
33 לג אם-אין אתה שמע-לי החרש ואאלפך חכמה:

34 לד

1 א ויען אליהוא ויאמר:
2 ב שמעו חכמים מלי וידעים האזינו לי:

3 ג כי-אזן מלין תבחן וחך יטעם לאכל:
4 ד משפט נבחרה-לנו נדעה בינינו מה-טוב:
5 ה כי-אמר איוב צדקתי ואל הסיר משפטי:
6 ו על-משפטי אכזב אנוש חצי בלי-פשע:
7 ז מי-גבר כאיוב ישתה-לעג כמים:
8 ח וארח לחברה עם-פעלי און וללכת
עם-אנשי-רשע:
9 ט כי-אמר לא יסכן-גבר ברצתו עם-אלהים:
10 י לכן אנשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי
מעול:
11 יא כי פעל אדם ישלם-לו וכארח איש ימצאנו:
12 יב אף-אמנם אל לא-ירשיע ושדי לא-יעות משפט:
13 יג מי-פקד עליו ארצה ומי שם תבל כלה:
14 יד אם-ישים אליו לבו רוחו ונשמתו אליו יאסף:
15 טו יגוע כל-בשר יחד ואדם על-עפר ישוב:
16 טז ואם-בינה שמעה-זאת האזינה לקול מלי:
17 יז האף שונא משפט יחבוש ואם-צדיק כביר תרשיע:
18 יח האמר למלך בליעל רשע אל-נדיבים:
19 יט אשר לא-נשא פני שרים ולא נכר-שוע לפני-דל
כי-מעשה ידיו כלם:
20 כ רגע ימתו וחצות לילה יגעשו עם ויעברו
ויסירו אביר לא ביד:
21 כא כי-עיניו על-דרכי-איש וכל-צעדיו יראה:
22 כב אין-חשך ואין צלמות להסתר שם פעלי און:
23 כג כי לא על-איש ישים עוד להלך אל-אל במשפט:
24 כד ירע כבירים לא-חקר ויעמד אחרים תחתם:
25 כה לכן יכיר מעבדיהם והפך לילה וידכאו:
26 כו תחת-רשעים ספקם במקום ראים:
27 כז אשר על-כן סרו מאחריו וכל-דרכיו לא
השכילו:
28 כח להביא עליו צעקת-דל וצעקת עניים ישמע:
29 כט והוא ישקט ומי ירשע ויסתר פנים ומי ישורנו
ועל-גוי ועל-אדם יחד:
30 ל

ממלך אדם חנף ממקשי עם:
31 לא כי-אל-אל האמר נשאתי לא אחבל:
32 לב בלעדי אחזה אתה הרני אם-עול פעלתי לא אסיף:
33 לג המעמך ישלמנה כי-מאסת כי-אתה תבחר ולא-אני ומה-ידעת דבר:
34 לד אנשי לבב יאמרו לי וגבר חכם שמע לי:
35 לה איוב לא-בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל:
36 לו אבי יבחן איוב עד-נצח על-תשבת באנשי-און:
37 לז כי יסיף על-חטאתו פשע בינינו יספוק וירב אמריו לאל:

35 לה

1 א ויען אליהו ויאמר:
2 ב הזאת חשבת למשפט אמרת צדקי מאל:
3 ג כי-תאמר מה-יסכן-לך מה-אעיל מחטאתי:
4 ד אני אשיבך מלין ואת-רעיך עמך:
5 ה הבט שמים וראה ושור שחקים גבהו ממך:
6 ו אם-חטאת מה-תפעל-בו ורבו פשעיך מה-תעשה-לו:
7 ז אם-צדקת מה-תתן-לו או מה-מידך יקח:
8 ח לאיש-כמוך רשעך ולבן-אדם צדקתך:
9 ט מרב עשוקים יזעיקו ישועו מזרוע רבים:
10 י ולא-אמר איה אלוה עשי נתן זמרות בלילה:
11 יא מלפנו מבהמות ארץ ומעוף השמים יחכמנו:
12 יב שם יצעקו ולא יענה מפני גאון רעים:
13 יג אך-שוא לא-ישמע אל ושדי לא ישורנה:
14 יד אף כי-תאמר לא תשורנו דין לפניו ותחולל לו:
15 טו ועתה כי-אין פקד אפו ולא-ידע בפש מאד:
16 טז ואיוב הבל יפצה-פיהו בבלי-דעת מלין יכבר:

36 לו

1 א ויסף אליהוא ויאמר:
2 ב כתר-לי זעיר ואחוך כי עוד לאלוה מלים:
3 ג אשא דעי למרחוק ולפעלי אתן-צדק:
4 ד כי-אמנם לא-שקר מלי תמים דעות עמך:
5 ה הן-אל כביר ולא ימאס כביר כח לב:
6 ו לא-יחיה רשע ומשפט עניים יתן:
7 ז לא-יגרע מצדיק עיניו ואת-מלכים לכסא
וישיבם לנצח ויגבהו:
8 ח ואם-אסורים בזקים ילכדון בחבלי-עני:
9 ט ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו:
10 י ויגל אזנם למוסר ויאמר כי-ישבון מאון:
11 יא אם-ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם
בנעימים:
12 יב ואם-לא ישמעו בשלח יעברו ויגועו בבלי-דעת:
13 יג וחנפי-לב ישימו אף לא ישועו כי אסרם:
14 יד תמת בנער נפשם וחיתם בקדשים:
15 טו יחלץ עני בעניו ויגל בלחץ אזנם:
16 טז ואף הסיתך מפי-צר רחב לא-מוצק תחתיה ונחת
שלחנך מלא דשן:
17 יז ודין-רשע מלאת דין ומשפט יתמכו:
18 יח כי-חמה פן-יסיתך בספק ורב-כפר אל-יטך:
19 יט היערך שועך לא בצר וכל מאמצי-כח:
20 כ אל-תשאף הלילה לעלות עמים תחתם:
21 כא השמר אל-תפן אל-און כי-על-זה בחרת מעני:
22 כב הן-אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה:
23 כג מי-פקד עליו דרכו ומי-אמר פעלת עולה:
24 כד זכר כי-תשגיא פעלו אשר שררו אנשים:
25 כה כל-אדם חזו-בו אנוש יביט מרחוק:
26 כו הן-אל שגיא ולא נדע מספר שניו ולא-חקר:
27 כז כי יגרע נטפי-מים יזקו מטר לאדו:
28 כח אשר-יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב:
29 כט אף אם-יבין מפרשי-עב תשאות סכתו:
30 ל הן-פרש עליו אורו ושרשי הים כסה:
31 לא

כי-בם ידין עמים יתן-אכל למכביר:
32 לב על-כפים כסה-אור ויצו עליה במפגיע:
33 לג יגיד עליו רעו מקנה אף על-עולה:

37 לז

1 א אף-לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו:
2 ב שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא:
3 ג תחת-כל-השמים ישרהו ואורו על-כנפות הארץ:
4 ד אחריו ישאג-קול ירעם בקול גאונו ולא יעקבם
כי-ישמע קולו:
5 ה ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע:
6 ו כי לשלג יאמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות
עזו:
7 ז ביד-כל-אדם יחתום לדעת כל-אנשי מעשהו:
8 ח ותבא חיה במו-ארב ובמעונתיה תשכן:
9 ט מן-החדר תבוא סופה וממזרים קרה:
10 י מנשמת-אל יתן-קרח ורחב מים במוצק:
11 יא אף-ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו:
12 יב והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלם כל אשר
יצום על-פני תבל ארצה:
13 יג אם-לשבט אם-לארצו אם-לחסד ימצאהו:
14 יד האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל:
15 טו התדע בשום-אלוה עליהם והופיע אור עננו:
16 טז התדע על-מפלשי-עב מפלאות תמים דעים:
17 יז אשר-בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום:
18 יח תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק:
19 יט הודיענו מה-נאמר לו לא-נערך מפני-חשך:
20 כ היספר-לו כי אדבר אם-אמר איש כי יבלע:
21 כא ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ורוח
עברה ותטהרם:
22 כב מצפון זהב יאתה על-אלוה נורא הוד:
23 כג שדי לא-מצאנהו שגיא-כח ומשפט ורב-צדקה לא
יענה:

24 כד לכן יראוהו אנשים לא-יראה כל-חכמי-לב:

38 לח

1 א ויען-יהוה את-איוב מנהסערה ויאמר:
2 ב מי זה מחשיך עצה במלין בלי-דעת:
3 ג אזר-נא כגבר חלציך ואשאלך והודיעני:
4 ד איפה היית ביסדי-ארץ הגד אם-ידעת בינה:
5 ה מי-שם ממדיה כי תדע או מי-נטה עליה קו:
6 ו על-מה אדניה הטבעו או מי-ירה אבן פנתה:
7 ז ברן-יחד כוכבי בקר ויריעו כל-בני אלהים:
8 ח ויסך בדלתים ים בגיחו מרחם יצא:
9 ט בשומי ענן לבשו וערפל חתלתו:
10 י ואשבר עליו חקי ואשים בריח ודלתים:
11 יא ואמר עד-פה תבוא ולא תסיף ופא-ישית בגאון גליך:
12 יב המימיך צוית בקר ידעתה שחר מקמו:
13 יג לאחז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה:
14 יד תתהפך כחמר חותם ויתיצבו כמו לבוש:
15 טו וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר:
16 טז הבאת עד-נבכי-ים ובחקר תהום התהלכת:
17 יז הנגלו לך שערי-מות ושערי צלמות תראה:
18 יח התבננת עד-רחבי-ארץ הגד אם-ידעת כלה:
19 יט אי-זה הדרך ישכן-אור וחשך אי-זה מקמו:
20 כ כי תקחנו אל-גבולו וכי-תבין נתיבות ביתו:
21 כא ידעת כי-אז תולד ומספר ימיך רבים:
22 כב הבאת אל-אצרות שלג ואצרות ברד תראה:
23 כג אשר-חשכתי לעת-צר ליום קרב ומלחמה:
24 כד אי-זה הדרך יחלק אור יפץ קדים עלי-ארץ:
25 כה מי-פלג לשטף תעלה ודרך לחזיז קלות:
26 כו להמטיר על-ארץ לא-איש מדבר לא-אדם בו:
27 כז להשביע שאה ומשאה ולהצמיח מצא דשא:
28 כח היש-למטר אב או מי-הוליד אגלי-טל:
29 כט מבטן מי יצא הקרח וכפור שמים מי ילדו:

30 ל כאבן מים יתחבאו ופני תהום יתלכדו:
31 לא התקשר מעדנות כימה או-משכות כסיל תפתח:
32 לב התציא מזרות בעתו ועיש על-בניה תנחם:
33 לג הידעת חקות שמים אם-תשים משטרו בארץ:
34 לד התרים לעב קולך ושפעת-מים תכסך:
35 לה התשלח ברקים וילכו ויאמרו לך הננו:
36 לו מי-שת בטחות חכמה או מי-נתן לשכוי בינה:
37 לז מי-יספר שחקים בחכמה ונבלי שמים מי ישכיב:
38 לח בצקת עפר למוצק ורגבים ידבקו:
39 לט התצוד ללביא טרף וחית כפירים תמלא:
40 מ כי-ישחו במעונות ישבו בסכה למו-ארב:
41 מא מי יכין לערב צידו כי-ילדו אל-אל ישועו
יתעו לבלי-אכל:

39 לט

1 א הידעת עת לדת יעלי-סלע חלל אילות תשמר:
2 ב תספר ירחים תמלאנה וידעת עת לדתנה:
3 ג תכרענה ילדיהן תפלחנה חבליהם תשלחנה:
4 ד יחלמו בניהם ירבו בבר יצאו ולא-שבו למו:
5 ה מי-שלח פרא חפשי ומסרות ערוד מי פתח:
6 ו אשר-שמתי ערבה ביתו ומשכנותיו מלחה:
7 ז ישחק להמון קריה תשאות נוגש לא ישמע:
8 ח יתור הרים מרעהו ואחר כל-ירוק ידרוש:
9 ט היאבה רים עבדך אם-ילין על-אבוסך:
10 י התקשר-רים בתלם עבתו אם-ישדד עמקים אחריך:
11 יא התבטח-בו כי-רב כחו ותעזב אליו יגיעך:
12 יב התאמין בו כי-ישוב זרעך וגרנך יאסף:
13 יג כנף-רננים נעלסה אם-אברה חסידה ונצה:
14 יד כי-תעזב לארץ בציה ועל-עפר תחמם:
15 טו ותשכח כי-רגל תזורה וחית השדה תדושה:
16 טז הקשיח בניה ללא-לה לריק יגיעה בלי-פחד:
17 יז כי-השה אלוה חכמה ולא-חלק לה בבינה:
18 יח כעת במרום תמריא תשחק לסוס ולרכבו:

19 יט התתן לסוס גבורה התלביש צוארו רעמה:
20 כ התרעישנו כארבה הוד נחרו אימה:
21 כא יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת-נשק:
22 כב ישחק לפחד ולא יחת ולא-ישוב מפני-חרב:
23 כג עליו תרנה אשפה להב חנית וכידון:
24 כד ברעש ורגז יגמא-ארץ ולא-יאמין כי-קול
שופר:
25 כה בדי שפר יאמר האח ומרחוק יריח מלחמה רעם
שרים ותרועה:
26 כו המבינתך יאבר-נץ יפרש כנפו לתימן:
27 כז אם-על-פיך יגביה נשר וכי ירים קנו:
28 כח סלע ישכן ויתלנן על-שן-סלע ומצודה:
29 כט משם חפר-אכל למרחוק עיניו יביטו:
30 ל ואפרחו יעלעו-דם ובאשר חללים שם הוא:

40 מ

1 א ויען יהוה את-איוב ויאמר:
2 ב הרב עם-שדי יסור מוכיח אלוה יעננה:
3 ג ויען איוב את-יהוה ויאמר:
4 ד הן קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו-פי:
5 ה אחת דברתי ולא אענה ושתים ולא אוסיף:
6 ו ויען-יהוה את-איוב מנסערה ויאמר:
7 ז אזר-נא כגבר חלציך אשאלך והודיעני:
8 ח האף תפר משפטי תרשיעני למען תצדק:
9 ט ואם-זרוע כאל לך ובקול כמהו תרעם:
10 י עדה נא גאון וגבה והוד והדר תלבש:
11 יא הפץ עברות אפך וראה כל-גאה והשפילהו:
12 יב ראה כל-גאה הכניעהו והדך רשעים תחתם:
13 יג טמנם בעפר יחד פניהם חבש בטמון:
14 יד וגם-אני אודך כי-תושע לך ימינך:
15 טו הנה-נא בהמות אשר-עשיתי עמך חציר כבקר
יאכל:
16 טז הנה-נא כחו במתניו ואנו בשרירי בטנו:

17 יז יחפץ זנבו כמו-ארז גידי פחדו ישרגו:
18 יח עצמיו אפיקי נחושה גרמיו כמטיל ברזל:
19 יט הוא ראשית דרכי-אל העשו יגש חרבו:
20 כ כי-בול הרים ישאו-לו וכל-חית השדה
ישחקו-שם:
21 כא תחת-צאלים ישכב בסתר קנה ובצה:
22 כב יסכהו צאלים צללו יסבוהו ערבי-נחל:
23 כג הן יעשק נהר לא יחפוז יבטח כי-יגיח ירדן
אל-פיהו:
24 כד בעיניו יקחנו במוקשים ינקב-אף:
25 כה תמשך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשנו:
26 כו התשים אגמון באפו ובחוח תקוב לחיו:
27 כז הירבה אליך תחנונים אם-ידבר אליך רכות:
28 כח היכרת ברית עמך תקחנו לעבד עולם:
29 כט התשחק-בו כצפור ותקשרנו לנערותיך:
30 ל יכרו עליו חברים יחצוהו בין כנענים:
31 לא התמלא בשכות עורו ובצלצל דגים ראשו:
32 לב שים-עליו כפך זכר מלחמה אל-תוסף:

41 מא

1 א הן-תחלתו נכזבה הגם אל-מראיו יטל:
2 ב לא-אכזר כי יעורנו ומי הוא לפני יתיצב:
3 ג מי הקדימני ואשלם תחת כל-השמים לי-הוא:
4 ד לא-אחריש בדיו ודבר-גבורות וחין ערכו:
5 ה מי-גלה פני לבושו בכפל רסנו מי יבוא:
6 ו דלתי פניו מי פתח סביבות שניו אימה:
7 ז גאוה אפיקי מגנים סגור חותם צר:
8 ח אחד באחד יגשו ורוח לא-יבוא ביניהם:
9 ט איש-באחיהו ידבקו יתלכדו ולא יתפרדו:
10 י עטישתיו תהל אור ועיניו כעפעפי-שחר:
11 יא מפיו לפידים יהלכו כידודי אש יתמלטו:
12 יב מנחיריו יצא עשן כדוד נפוח ואגמן:
13 יג נפשו גחלים תלהט ולהב מפיו יצא:

14 יד בצוארו ילין עז ולפניו תדוץ דאבה:
15 טו מפלי בשרו דבקו יצוק עליו בל-ימוט:
16 טז לבו יצוק כמו-אבן ויצוק כפלח תחתית:
17 יז משתו יגורו אלים משברים יתחטאו:
18 יח משיגהו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה:
19 יט יחשב לתבן ברזל לעץ רקבון נחושה:
20 כ לא-יבריחנו בן-קשת לקש נהפכו-לו אבני-קלע:
21 כא כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון:
22 כב תחתיו חדודי חרש ירפד חרוץ עלי-טיט:
23 כג ירתיח כסיר מצולה ים ישים כמרקחה:
24 כד אחריו יאיר נתיב יחשב תהום לשיבה:
25 כה אין-על-עפר משלו העשו לבלי-חת:
26 כו את-כל-גבה יראה הוא מלך על-כל-בני-שחץ:

42 מב

1 א ויען איוב את-יהוה ויאמר:
2 ב ידעת כי-כל תוכל ולא-יבצר ממך מזמה:
3 ג מי זה מעלים עצה בלי דעת לכן הגדתי ולא
אבין נפלאות ממני ולא אדע:
4 ד שמע-נא ואנכי אדבר אשאלך והודיעני:
5 ה לשמע-אזן שמעתיך ועתה עיני ראתך:
6 ו על-כן אמאס ונחמתי על-עפר ואפר:
7 ז ויהי אחר דבר יהוה את-הדברים האלה אל-איוב
ויאמר יהוה אל-אליפז התימני חרה אפי בך
ובשני רעיך כי לא דברתם אלי נכונה כעבדי
איוב:
8 ח ועתה קחו-לכם שבעה-פרים ושבעה אילים ולכו
אל-עבדי איוב והעליתם עולה בעדכם ואיוב
עבדי יתפלל עליכם כי אם-פניו אשא לבלתי
עשות עמכם נבלה כי לא דברתם אלי נכונה
כעבדי איוב:
9 ט וילכו אליפז התימני ובלדד השוחי צפר
הנעמתי ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא

יהוה את-פני איוב:

10 י ויהוה שב את-שבית איוב בהתפללו בעד רעהו
ויסף יהוה את-כל-אשר לאיוב למשנה:

11 יא ויבאו אליו כל-אחיו וכל-אחיתיו וכל-ידעיו
לפנים ויאכלו עמו לחם בביתו וינדו לו
וינחמו אתו על כל-הרעה אשר-הביא יהוה עליו
ויתנו-לו איש קשיטה אחת ואיש נזם זהב אחד:

12 יב ויהוה ברך את-אחרית איוב מראשתו ויהי-לו
ארבעה עשר אלף צאן וששת אלפים גמלים
ואלף-צמד בקר ואלף אתונות:

13 יג ויהי-לו שבענה בנים ושלוש בנות:

14 יד ויקרא שם-האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם
השלישית קרן הפוך:

15 טו ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל-הארץ
ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם:

16 טז ויחי איוב אחרי-זאת מאה וארבעים שנה וירא
את-בניו ואת-בני בניו ארבעה דרות:

17 יז וימת איוב זקן ושבע ימים:

This book in English or Latin